

PRAKSISOVERSIGT · SELSKABSRET

Praksisoversigt over koncerndefinition og koncerninterne forhold (selskabsloven §§ 6-7)

Bestemmende indflydelse, koncernintern bistand og grænserne for identifikation

Version 2 Opdateret 6. sep. 2026 43 afgørelser · 1994-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Den selskabsretlige koncern hviler på en enkelt, men bevidst realitetsorienteret definition: et moderselskab udgør sammen med sine dattervirksomheder én koncern, en virksomhed kan kun have ét direkte moderselskab, og det afgørende er, hvem der **faktisk** udøver bestemmende indflydelse over de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, jf. [selskabslovens § 6](#) og [§ 7](#). Med selskabsloven af 2009 brød lovgiver materielt med den tidligere, ejerandelsbaserede koncerndefinition og lagde sig tæt op ad IAS 27 og SIC 12 for bl.a. at imødegå misbrug af »special purpose entities«. Denne oversigt gennemgår kriterierne for bestemmende indflydelse, de retsvirkninger koncernforbindelsen udløser internt – koncernintern bistand og cash-pool, selvfinansiering på koncernniveau, koncernrepræsentation og ledelsens pligt til at varetage det enkelte selskabs interesse – og endelig det centrale spørgsmål om, hvornår koncernforbindelsen i sig selv kan begrunde identifikation eller ansvarsgennembrud.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Koncernstatus beror på reel, ikke formel, indflydelse: et selskab kan være moderselskab uden at eje en eneste kapitalandel i dattervirksomheden.
- 02** En virksomhed kan kun have ét direkte moderselskab; opfylder flere selskaber kriterierne i § 7, er det alene det selskab, der faktisk udøver den bestemmende indflydelse, der er moderselskab.
- 03** Ejerskab af mere end halvdelen af stemmerettighederne udløser en formodning for bestemmende indflydelse med omvendt bevisbyrde – formodningen kan kun fraviges, hvis det i særlige tilfælde klart kan påvises, at ejerforholdet ikke udgør bestemmende indflydelse.
- 04** Det er stemmerettighederne og ikke kapitalandelene, der er udslagsgivende; stemmeretsbegrænsninger skal derfor tages i betragtning.
- 05** Retten til at udpege flertallet af det øverste ledelsesorgan er et selvstændigt kriterium, og en mindretalsvetoret, der kan overvindes af bestyrelsesflertallet, afskærer ikke koncernforbindelse.
- 06** Potentielle stemmerettigheder – tegningsretter og købsoptioner, der aktuelt kan udnyttes – skal medregnes, mens stemmerettigheder knyttet til egne og datterselskabers kapitalandele holdes ude.

- 07 Et 50/50-ejet joint venture er ikke del af moderselskabets økonomiske enhed; aftaler mellem dem kan derfor være konkurrencebegrænsende.
- 08 Moderselskabslånsundtagelsen i §§ 210-212 er ophævet med virkning fra 1. januar 2025, men ledelsen i det långivende datterselskab hæfter fortsat for forsvarligheden af dispositionen.
- 09 Selvfinansieringsloftet i § 208 bedømmes for moderselskaber på koncernniveau, mens beløbsrammen fortsat er de frie reserver i det ydende selskab.
- 10 Ledelsen må ikke efterkomme en koncerninstruks, der er åbenbart egnet til at skaffe visse kapitalejere en utilbørlig fordel på selskabets eller minoritetens bekostning.
- 11 Koncernforbindelsen begrunder ikke i sig selv hæftelse eller ansvar for datterselskabets dispositioner – identifikation kræver et selvstændigt ansvarsgrundlag.
- 12 Et moderselskab kan dog ifalde selvstændigt erstatningsansvar, når det med fuldt kendskab lader et tomt datterselskab videreføre en proces uden dækning for modpartens sagsomkostninger.
- 13 Viden hos en person, der er både reel leder af moderselskabet og bestyrelsesformand i datterselskabet, kan tilregnes datterselskabet.
- 14 I strafferetten rejses ansvaret som udgangspunkt mod det selskab, hvor overtrædelsen er begået, men tiltale mod både moder- og datterselskab overvejes, når de reelle beslutninger træffes på koncernniveau.

Koncerndefinitionen: ét moderselskab og faktisk bestemmende indflydelse

§ 1

Koncernbegrebet er defineret i tre sammenhængende bestemmelser. [Selskabsloven § 5](#) definerer i nr. 3 en dattervirksomhed som »en virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af et moderselskab, jf. §§ 6 og 7«, i nr. 19 en koncern som »et moderselskab og dets dattervirksomheder, jf. § 7«, og i nr. 21 et moderselskab som »et kapitalselskab, som har en bestemmende indflydelse over en eller flere dattervirksomheder, jf. §§ 6 og 7«.

§ 6 indeholder den strukturelle regel:

Et moderselskab udgør sammen med en eller flere dattervirksomheder en koncern. En virksomhed kan kun have ét direkte moderselskab. Hvis flere selskaber opfylder et eller flere af kriterierne i § 7, er det alene det selskab, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være moderselskab.

De oprindelige lovforarbejder til § 6 fremhæver netop dette skift i vægtning:

Der er ved udformningen lagt vægt på, at det er det moderselskab, der faktisk udøver den bestemmende indflydelse over selskabets økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der skal anses for at være moderselskab. Herved præciseres forslagets ændrede vægtning af faktisk indflydelse over formel indflydelse.

Tre forhold i definitionen fortjener at blive fremhævet. For det første er koncernen en **selskabsretlig konstruktion uden selvstændig retssubjektivitet** – moderselskab og dattervirksomheder forbliver adskilte juridiske personer. For det andet er begrebet asymmetrisk: moderselskabet skal være et kapitalselskab, mens dattervirksomheden blot skal være en »virksomhed«, hvilket ifølge forarbejderne skyldes, at »de forhold, der gør sig gældende i et koncernforhold mellem et moderselskab og dets underliggende selskaber/virksomheder, gør sig gældende, uanset om der er tale om underliggende selskaber eller underliggende virksomheder«. For det tredje er definitionen **eksklusiv opad**: kun ét direkte moderselskab, hvilket i praksis afgør, hvem der skal konsolidere, hvem der er ansvarlig for koncernrepræsentation, og hvem der kan påberåbe sig koncernrelaterede undtagelser.

Koncerndefinitionen er ikke selskabsretligt isoleret. Den er importeret ordret i en række andre regelsæt – bl.a. i [bekendtgørelsen om medarbejderrepræsentation § 4](#), hvorefter »[v]ed en koncern forstås i denne bekendtgørelse et moderselskab og et eller flere datterselskaber, der står i sådan indbyrdes forbindelse som nævnt i selskabslovens §§ 6 og 7«, og i erhvervsvirksomhedslovens afgrænsning af erhvervsdrivende virksomheder, som Folketingets Ombudsmand måtte tage stilling til i [FOB 2014-26](#) om, hvorvidt en brugerklub var omfattet af offentlighedsloven.

LOV

[Selskabsloven § 5](#)[Selskabsloven § 6](#)[Selskabsloven § 7](#)

§ 2 Lovgivers brud med den formelle koncerndefinition – forarbejderne til § 7

Bestemmelsen i [§ 7](#) blev til på grundlag af Udvalget til Modernisering af Selskabsretten, der den 26. november 2008 afgav **betænkning nr. 1498/2008 om modernisering af selskabsretten**, jf. pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Forarbejderne til § 7 udtaler med usædvanlig klarhed, hvad hensigten var:

Ved den foreslåede bestemmelse sker der en ændring, som gør op med den hidtidige forståelse af begrebet »bestemmende indflydelse«, hvilket medfører en ændring af den gældende koncerndefinition. Bestemmelsen implementerer 2. direktiv (77/91/EØF) artikel 24 a, stk. 1, og Gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF) artikel 2.

Det tillægges med forslaget afgørende vægt, hvem der reelt har bestemmende indflydelse over selskabet, uagtet om der formelt besiddes ejerandele. Sigtet hermed er at bryde materielt med den tidligere koncerndefinition ved at tillægge det afgørende betydning, hvem der har bestemmende indflydelse

Det tidligere krav om, at moderselskabet formelt skulle besidde kapitalandele i datterselskabet, blev herved ophævet. Muligheden herfor opstod ved tilpasningen af 7. regnskabsdirektiv til de internationale regnskabsstandarder i 2003, og lovgiver valgte at udnytte den. Bestemmelsen ligger derfor »meget tæt op ad den internationale regnskabsstandard IAS 27«, og forarbejderne fastslår udtrykkeligt, at den »ikke indeholder materielle forskelle til IAS 27 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne standard«, ligesom IASB's fortolkningsbidrag **SIC 12** »også herefter [vil] udgøre et fortolkningsbidrag til den nye koncerndefinition«.

Baggrunden var konkret. Forarbejderne fremhæver, at udvidelsen skal reducere misbrugsmulighederne ved brug af såkaldte *special purpose entities* (SPE'er), som »internationalt i visse tilfælde [har] resulteret i regnskabsskandaler«. En SPE etableres typisk til et snævert og veldefineret formål – leasing, forsknings-

og udviklingsaktiviteter eller securitisation – ofte med vedtægtsbestemte begrænsninger i ledelsens beslutningsbeføjelser. Om disse enheder hedder det:

Visse SPE'ere har opfyldt den gældende definition på en dattervirksomhed, andre har ikke. Sidstnævnte er SPE'er, hvor virksomheden reelt har bestemmende indflydelse, men ikke har ejerandele.

Lovgiver forudsatte samtidig, at den praktiske rækkevidde ville være begrænset: »Det formodes, at det vil være et meget begrænset antal tilfælde, hvor den nye definition vil medføre koncernstatus, uden at dette også ville være tilfældet efter den tidligere definition.« EU-retligt hviler bestemmelsen på [2. selskabsdirektiv 77/91/EØF artikel 24 a](#) og [gennemsigtighedsdirektivet 2004/109/EF artikel 2](#).

LOV

Selskabsloven § 6

Selskabsloven § 7, stk. 1

Formodningsreglen ved stemmeflertal og den omvendte bevisbyrde

§ 3 (§ 7, stk. 2)

Efter [§ 7, stk. 2](#) foreligger der bestemmende indflydelse, når moderselskabet direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne, »medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse«.

Forarbejderne beskriver konstruktionen som en ren bevisbyrderegel:

Antagelsen anvendes alene til at overføre en slags omvendt bevisbyrde på selskaber, der måtte være i den situation, at den, der besidder mere end 50 pct., ikke er den, der udøver den bestemmende indflydelse over selskabets økonomiske og driftsmæssige beslutninger. I disse situationer vil selskabet således skulle godtgøre, at dette er tilfældet, førend udgangspunktet kan fraviges.

To præciseringer i forarbejderne har praktisk betydning:

- **Stemmer, ikke kapital.** »Det er væsentligt at bemærke, at det er stemmerettighederne og ikke kapitalandelene, som er udslagsgivende i forhold til om der foreligger et kompetenceforhold.« En A/B-aktiestruktur, hvor kapitalmajoriteten og stemmemajoriteten ligger hos forskellige ejere, afgøres derfor efter stemmerne.
- **Stemmeretsbegrænsninger tæller med.** Forarbejderne opstiller et konkret eksempel: »Hvis et selskab f.eks. ejer 60 pct. af stemmerettighederne, men kun kan stemme for 5 pct., må det som udgangspunkt antages, at der ikke foreligger koncernforhold, da »moderselskabet« ikke besidder flertallet af stemmerettighederne på generalforsamlingen.« Har selskabet trods stemmeretsbegrænsningen den faktiske bestemmende indflydelse på generalforsamlingen, fanges forholdet i stedet af stk. 3, nr. 4.

Det parallelle EU-retlige billede fremgår af konkurrenceretten. I [C-595/18](#) (Goldman Sachs) fastslog EU-Domstolen, at et selskab, der besad 100 pct. af stemmerettighederne, men kun 84-91 pct. af kapitalen, skulle sidestilles med en enejer, sådan at den afkræftelige formodning om afgørende indflydelse fandt anvendelse. Samme prioritering af stemmerettigheder frem for kapitalandele ligger bag selskabslovens § 7, stk. 2. Formodningens karakter af afkræftelig bevisbyrde er tilsvarende understreget i [C-611/18](#) (Pirelli), hvor Domstolen afviste, at Akzo Nobel-formodningen strider mod uskyldsformodningen, og i [C-393/23](#), hvor det blev fremhævet, at anvendelsen af formodningen forudsætter, at de søgte ikke afskæres fra at afkræfte den.

LOV

Selskabsloven § 7, stk. 2

PRAKSIS

EU-Domstolen · Domstolens kompetence i erstatningssager mod moderselskaber og datterselskaber ved overtrædelse af EU's konkurrenceret 13.02.2025

EU-Domstolen · Konkurrenceretligt ansvar for moderselskaber: Formodningen om afgørende indflydelse ved 100% stemmerettigheder 27.01.2021

EU-Domstolen · Pirelli & C. SpA mod Kommissionen: Forældreansvar og formodningen om afgørende indflydelse i kartelsager 28.10.2020

§ 4 Bestemmende indflydelse ved ejerandel under halvdelen – de fire kriterier i § 7, stk. 3

Ejer moderselskabet ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne, foreligger der efter § 7, stk. 3 alligevel bestemmende indflydelse, hvis moderselskabet har

1. råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,
2. beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i henhold til vedtægt eller aftale,
3. beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan, og dette organ besidder den bestemmende indflydelse, eller
4. råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen og derved den faktiske bestemmende indflydelse.

Forarbejderne beskriver nr. 1 som et brud med de tidligere regler: »Det tillægges således alene vægt, at moderselskabet råder over stemmerettigheder«, hvor de tidligere anpartsselskabs- og aktieselskabslove forudsatte besiddelse af ejerandele. Om nr. 4 præciseres det, at der ikke må lægges vægt på en enkelt generalforsamlings fremmøde, men på en »mere permanent rådighed over stemmer«: »Hvis det dog kan ses af tidligere generalforsamlinger, at f.eks. 40 pct. af de samlede stemmerettigheder i et selskabet er tilstrækkelig til at opnå bestemmende indflydelse – og moderselskabet har over 40 pct. af stemmerne, må det antages, at der foreligger et koncernforhold.«

Den rigeste praksis om det tredje kriterium – udpegningsretten – findes i Skatterådets afgørelser om den parallelt formulerede moderselskabsdefinition i selskabsskattelovens § 31 C. Mønstrer er konsistent:

Afgørelse	Ejer-/stemmeandel	Ledelsesretten	Vetoret	Koncernforbindelse
SKM2007.298.SR	90 pct. kapital, 9.000 af 19.000 stemmer (mindretal)	Udpeger alle bestyrelsesmedlemmer på nær ét	–	Ja
SKM2008.688.SR	80 pct. af stemmerne	Udpeger 3 af 5	Mindretalsaktionær kunne blokere bestyrelsesbeslutninger	Ja
SKM2009.375.SR	Under halvdelen	Ret til at udpege bestyrelsesflertal efter ændret aktionæroverenskomst	Vetoret over dispositioner af afgørende betydning	Ja
SKM2009.445.SR	50 pct. af kapital og stemmer	Aktionæroverenskomst gav ret til at udpege bestyrelsesflertal	Vetoret for medaktionær	Ja

Afgørende i alle fire sager er, at **udpegningsretten til bestyrelsesflertallet slår igennem**, selv når stemmemajoriteten mangler, og at en mindretalsvetoret ikke ændrer resultatet, når vetoet kan overvindes af det bestyrelsesflertal, som moderselskabet kontrollerer. I SKM2008.688.SR blev det tilføjet, at kriteriet om at kunne »udøve bestemmende indflydelse over den driftsmæssige og finansielle ledelse« primært har betydning i internationale forhold, da det efter dansk selskabsret ikke er muligt for et selskab formelt at underlægge sig et moderselskabs ledelsesret som ved en tysk *Beherrschungsvertrag*. Afgørelserne er ikke direkte bindende for anvendelsen af selskabslovens § 7, men kriterierne er sprogligt og indholdsmæssigt sammenfaldende, og de udgør den mest udførlige danske praksis om udpegningskriteriet.

At koncernstatus ikke kræver ejerandele overhovedet, illustreres af Erhvervsankenævnets kendelse i [6611-0050](#). Et forsikringsselskab, der ikke ejede kapitalandele i en fond, ville ændre fondens vedtægter, så alle bestyrelsesmedlemmer fremover skulle udpeges af selskabets egne organer. Nævnet udtalte:

Ankenævnet er enig med Finanstilsynet i, at forsikringsselskabet herved udøver en bestemmende indflydelse over fonden, jf. lov om forsikringsvirksomhed § 6, stk. 2, nr. 1.

Afgørelsen er truffet efter datidens forsikringslovgivning, men illustrerer præcis den mekanisme, § 7, stk. 3, nr. 3, kodificerer: personmæssigt sammenfald plus udpegningsret er tilstrækkeligt til bestemmende indflydelse.

LOV	Selskabsloven § 7, stk. 3	SelskabsskatteLoven § 31c, stk. 2	
PRAKSIS	Skatterådet · Koncernforbindelse ved ret til at udpege bestyrelsesflertal Skatterådet · Koncernforbindelse etableres trods vetoet via udpegningsret Skatterådet · Sambeskatning mellem selskaber trods vetoet i bestyrelsen Skatterådet · Afgørelse om koncernforbindelse og obligatorisk sambeskatning Erhvervsankenævnet · Nægtet samtykke til vedtægtsændring i K Fond: Bestemmende indflydelse og forbud mod anden virksomhed for forsikringsselskaber		06.07.2009 10.06.2009 22.08.2008 30.04.2007 23.10.1995

§ 5 Potentielle stemmerettigheder og bortseelse fra egne kapitalandele (§ 7, stk. 4-5)

To korrektionsregler sikrer, at vurderingen bygger på det reelle billede af ejerkredsen.

Efter [§ 7, stk. 4](#) skal »[e]ksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres«, tages i betragtning. Forarbejderne trækker en skarp grænse:

Det foreslåede stk. 4 præciserer, at potentielle stemmerettigheder skal medtælles, også selvom de ikke er materialiseret, hvis den manglende materialisering alene beror på en ensidig beslutning om ikke at udløse disse. Det er kun stemmerettigheder, der er betinget af endnu ikke indtrufne forhold, der ikke skal medregnes.

Sondringen mellem optioner, der aktuelt kan udnyttes, og optioner, hvis udnyttelse afhænger af fremtidige begivenheder, er ikke teoretisk. I [BS-10856/2022-SVE](#) havde et selskab erhvervet samtlige aktier i et kriseramt selskab for 2 kr., men samtidig aftalt en kombineret tilbagekøbsret og pligt for sælger til en fast pris inden for en kort periode. Retten fandt – under henvisning til højesteretspraksis om købsoptioner – at aktierne i skattemæssig henseende straks måtte anses for afstået, hvorfor betingelserne for sambeskatning efter den dagældende [selskabsskattelovs § 31 C](#) ikke var opfyldt. Dommen viser, at optionsstrukturer kan flytte den kontrollerende position væk fra den formelle ejer.

Efter [§ 7, stk. 5](#) ses der ved opgørelsen af stemmerettigheder bort fra stemmer knyttet til kapitalandele, der besiddes af dattervirksomheden selv eller dens dattervirksomheder. Forarbejderne begrundede dette med hensynet til gennemsigtighed:

Det præciseres herved, at en beholdning af egne aktier vil reducere kravet til majoritet for et moderselskab forholdsmæssigt således, at det er de reelle ejerforhold, der afspejles. Der gives ikke mulighed for at foretage opkøb/udstedelse af egne aktier for derved at skjule det reelle ejerforhold.

Reglen indebærer, at en kapitalejer med f.eks. 45 pct. af de udstedte stemmer kan blive moderselskab, hvis selskabet selv erhverver en tilstrækkelig egenbeholdning – uden at kapitalejeren foretager sig noget.

LOV

[Selskabsloven § 7, stk. 4, 5](#)[Selskabsloven § 196](#)

PRAKSIS

Byretten · Sag om betingelser for sambeskatning mellem Sagsøger A/S og Virksomhed A/S 1 i indkomståret 2010

03.01.2024

Kun ét direkte moderselskab: fælles kontrol, joint ventures og ejerskab uden kontrol

§ 6

Reglen i [§ 6](#), 2. og 3. pkt., om at en virksomhed kun kan have ét direkte moderselskab, har den vigtige konsekvens, at **fælles kontrol ikke skaber koncernforbindelse**. Opfylder to selskaber hver især et kriterium i [§ 7](#), men udøver ingen af dem den faktiske bestemmende indflydelse alene, er der ikke tale om et moder-/datterforhold.

Den konkurrenceretlige pendant til dette er belyst i Konkurrencerådets afgørelse i [3/1120-0289-0072/MM/SEK](#). A/S Ikast Betonvarefabrik ejede 50 pct. af joint venture-selskabet Wewers Belægningssten A/S under fælles kontrol med den anden 50-procents-ejer. Rådet fastslog som ny dansk praksis, at et joint venture under fælles kontrol og et af dets moderselskaber **ikke tilhører samme økonomiske enhed**, og at prisudveksling mellem dem derfor kunne udgøre en overtrædelse af [konkurrencelovens § 6](#). Konklusionen svarer til den selskabsretlige: fælles kontrol er ikke bestemmende indflydelse.

Omvendt viser Erhvervsankenævnets kendelse i [95-41.904](#), at koncernforbindelse mellem to deltagere ikke i sig selv ophæver den selskabsretlige adskillelse. Et andelsselskab ejede 100 pct. af aktierne i det aktieselskab, der var eneste komplementar i et kommanditselskab, hvor andelsselskabet selv var eneste kommanditist. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nægtede registrering med den begrundelse, at »der er således i realiteten sammenfald mellem kommanditisten og ejerkredsen bag komplementarselskabet«, og at koncernen »ikke selskabsretligt udgør en selvstændig retsdannelse«. Nævnets flertal ophævede afgørelsen og lagde vægt på, at komplementaren og kommanditisten var **to forskellige juridiske personer**, der hæftede forskelligt, og at loven ikke stiller krav om indbyrdes uafhængighed. Ét medlem dissenterede med et realitetsbetonet synspunkt om, at de to selskaber udgjorde »en og samme juridiske person og koncern«.

Hvor koncernforholdet derimod er etableret, kan det have selvstændige retsvirkninger i tilstødende regelsæt. I [95-58.197](#) afviste nævnet at tillade et datterselskab at omlægge regnskabsår til moderselskabets skæve regnskabsår, fordi dispensation for danske koncernforhold kun kan gives, når datterselskabet er uden væsentlig økonomisk betydning for koncernen som helhed – og datterselskabets bruttoresultat udgjorde ca. 80 pct. af moderselskabets. At koncernforholdet gør det administrativt hensigtsmæssigt at have sammenfaldende regnskabsår, var ikke i sig selv »ganske særlige forhold«.

Endelig kan koncernstrukturen ikke bruges til at omgå tilladelseskrav rettet mod ét led i koncernen. I [96-86.232](#) formidlede et 100 pct. ejet datterselskab salget af moderselskabets børsnoterede aktier til offentligheden. Nævnet fastslog, at undtagelsen for en udsteders handel med »værdipapirer, som udstederen selv har udstedt«, efter sin klare ordlyd ikke hjemler ret for udstederens datterselskab til tilsvarende henvendelser, og at koncernundtagelsen i investeringsservicedirektivet kun omfatter datterselskaber, der udelukkende yder investeringsservice til moderselskabet – ikke til tredjemand.

LOV	Konkurrenceloven § 6, stk. 1	Selskabsloven § 6	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Datterselskab til børsnoteret K A/S krævet godkendt som fondsmæglerselskab ved formidling af moderselskabets aktier		19.03.1997
	Erhvervsankenævnet · Kommanditselskab med helejet komplementar: Erhvervsankenævnet tillader registrering af K K/S trods moderselskabs ejerskab af komplementar		03.12.1996
	Erhvervsankenævnet · Afslag på omlægning af regnskabsår for datterselskab på grund af væsentlig økonomisk betydning		29.04.1996
	Konkurrencerådet · Ulovlig priskoordinering mellem joint venture-selskab og moderselskab: Wewers Belægningssten og Ikast Betonvarefabrik påbudt at ophøre samordnet praksis		24.11.2004

Erhvervsstyrelsens prøvelse af, hvem der reelt bestemmer – og grænserne herfor

Fordi koncernstatus efter [§ 6](#) beror på, hvem der **faktisk** udøver bestemmende indflydelse, kan spørgsmålet ikke afgøres alene ud fra registrerede ejerandele. Erhvervsstyrelsens kompetence er imidlertid snæver: styrelsen er registreringsmyndighed, ikke bevisdomstol.

Den linje er fast. I [20/06494](#) blev en registrering af ændret legalt og reelt ejerskab fastholdt trods påstand om, at anmelderen handlede uden bemyndigelse. Styrelsen udtalte:

Erhvervsstyrelsen kan som registreringsmyndighed ikke foretage den nødvendige bevisvurdering af parternes påstande i forhold til, om en overdragelse af anparterne i B ApS har fundet sted eller ej.

Nævnet tiltrådte, at afklaringen krævede fortolkning af ejeraftale og vedtægter samt eventuelle vidneforklaringer, og at dette henhører under domstolene, jf. [selskabslovens § 20, stk. 1](#). Samme resultat i [24/12224](#), hvor en påstand om forfalsket overdragelsesaftale blev henvist til domstolene.

Styrelsens indgrebsmuligheder ved ejerskabsstrid er gradueret. I [18/03466](#) blev sondringen mellem spærring for registreringer og registrering af ledelsens fratræden præciseret: de to betingelser for fratrædelsesregistrering – begrundet tvivl om tegningsretten **og** nødvendighed for at forhindre unødige tab – er kumulative, og det afgørende er **selskabets** tab, ikke den enkelte kapitalejers. Nævnet henviste til forarbejderne til den tilsvarende bestemmelse i [selskabslovens § 16, stk. 4](#):

Hjemlen vil således kun kunne udnyttes i særlige tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, hvem der besidder retten til at tegne selskabet, og hvor en registrering af ledelsens fratræden vurderes nødvendig for at forhindre unødige tab i selskabet.

Hvor styrelsen derimod har hjemmel til at prøve realiteten – nemlig i stråmandssagerne efter § 23 f, jf. § 112, stk. 2 – kræver nævnet en konkret og udtrykkelig begrundelse. I 24/05244 blev en afgørelse ophævet og hjemvist, fordi styrelsen ikke havde sondret mellem formodning om stråmandsvirksomhed og blot passiv ledelse. Modsat i 24/03843, hvor nægtelsen blev stadfæstet, fordi der ikke var dokumentation for, at den anmeldte direktør ville udøve den **faktiske ledelse**. I 22/14119 blev det tilmed fastslået, at § 23 f kun hjemler afvisning af **ledelsesregistreringer** – ændringer i ejerforhold skal vurderes efter § 15, stk. 1. Prøvelsen af, hvem der reelt leder, er dermed kompetencemæssigt opdelt: den faktiske ledelse kan styrelsen efterprøve, mens ejer- og kontrolstrukturen som udgangspunkt er domstolenes.

LOV	Selskabsloven § 15, stk. 1	Selskabsloven § 16, stk. 4	Selskabsloven § 20, stk. 1
	Selskabsloven § 23f	Selskabsloven § 112, stk. 2	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk 24.04.2025 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse 04.02.2025 Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse 15.01.2025 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering 09.02.2023 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på administrativ udslættelse af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse 22.12.2021 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afslag på fratrædelse af registreret ledelse i K/S under ejerskabsstrid 17.07.2019		

§ 8 Koncernintern økonomisk bistand: fra moderselskabslånsundtagelse til fri adgang

Reglerne om koncernintern økonomisk bistand har gennemgået tre faser, og retsstillingen ændrede sig grundlæggende pr. 1. januar 2025.

Fase 1 (2009-2016): forbud med moderselskabsundtagelse. Selskabsloven af 2009 videreførte forbuddet mod kapitalejerlån i § 210, men undtog i § 211 lån til danske og visse udenlandske moderselskaber. Forarbejderne til § 211 redegør udførligt for baggrunden – herunder at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indtil foråret 2001 ikke anerkendte udenlandske moderselskaber som omfattet af undtagelsen. Netop det spørgsmål var genstand for Erhvervsankenævnets kendelse i 92-70.286, hvor et dansk datterselskab forgæves søgte bindende forhåndsbesked om lovligheden af et lån til sit hollandske respektive amerikanske moderselskab. Nævnet fastslog, at styrelsens vejledende udtalelse ikke var en afgørelse, og at der ikke påhviler styrelsen nogen pligt til at give bindende forhåndsbeskeder om dispositioner uden registreringspligt.

Fase 2 (2017-2024): betinget lovliggørelse. Ved LOV nr 1547 af 13/12/2016 blev kapitalejerlån betinget lovliggjort: § 210, stk. 1, blev nyaffattet, så bistand kunne ydes, hvis betingelserne i et nyt stk. 2 var opfyldt – frie reserver, sædvanlige markedsvilkår, generalforsamlingsbeslutning eller bemyndigelse hertil, og aflagt første

årsrapport. Samtidig blev § 211, stk. 1, nyaffattet for at tydeliggøre, at moderselskabsundtagelsen bestod, selv om betingelserne i § 210, stk. 2, ikke var opfyldt. Kravet om, at selvfinansiering fortsat skulle opfylde de strengere betingelser i §§ 206-209, blev udtrykkeligt fastholdt.

Fase 3 (fra 1. januar 2025): ophævelse. Ved [LOV nr 1668 af 30/12/2024](#) blev §§ 210-212 ophævet i deres helhed. Forarbejderne beskriver virkningen:

Dette vil medføre, at et kapitalselskab vil kunne yde lån til selskabets kapitalejere og ledelsesmedlemmer samt kapitalejere og ledelsesmedlemmer i selskabets moderselskab m.fl. på vilkår, der aftales mellem selskabet som långiver og en kapitalejer eller ledelsesmedlem som låntager uden specifikke lovgivningsmæssige betingelser.

Den foreslåede ophævelse af de specifikke betingelser for kapitalejerlån vil desuden medføre, at det vil være muligt at stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for udenlandske moderselskabers forpligtelser uden begrænsning mht. moderselskabets retsform og hjemsted.

Som en direkte konsekvens bortfaldt moderselskabsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 534 af 28. maj 2024 om lån m.v. til udenlandske moderselskaber), der var udstedt med hjemmel i § 211, stk. 2, og Erhvervsstyrelsens kontrol med kapitalejerlån ophørte. Styrelsen fører dog fortsat kontrol med selvfinansieringsreglerne.

Ledelsens ansvar består uændret. Forarbejderne til ophævelsen understreger dette:

Det er dog fortsat ledelsens pligt at sikre, at et eventuelt kapitalejerlån er i selskabets interesse og til en hver tid er forsvarligt ift. kapitalselskabets økonomiske situation efter selskabslovens bestemmelser i §§ 115-118, og at dispositionerne er lovlige, jf. selskabslovens § 127.

Dette svarer til, hvad der allerede fulgte af de oprindelige forarbejder til § 211: »Hvis der ydes et lån til et moderselskab uden, at datterselskabets ledelse har foretaget den fornødne kreditvurdering af moderselskabet, kan dette, hvis lånet er uforsvarligt, medføre et personligt erstatningsansvar for datterselskabets ledelse.« Konsekvenserne af at ignorere dette kan være vidtgående – konkurskarantæne blev bl.a. pålagt i [BS-7129/2018-SHR](#) og [BS-26071/2018-SHR](#), begge med ulovlige lån efter den dagældende § 210 blandt de forhold, der udgjorde groft uforsvarlig forretningsførelse.

Koncerninterne mellemværender kan desuden anfægtes efter andre regelsæt. I [BS-47520/2021-SHR](#) krævede et konkursbo seks koncerninterne overførsler på i alt ca. 22,9 mio. kr. omstødt. Sø- og Handelsretten frifandt modtageren, fordi betalingerne var forretningsmæssigt begrundede og ordinære under den koncerninterne krisedrift – hverken gaveelement, betaling før normal tid eller utilbørlig begunstigelse forelå. Og i [19-0095359](#) anerkendte Landsskatteretten en overførsel af en fordring fra datterselskab til moderselskab som et skattefrit kreditorskifte.

LOV	Konkursloven § 64	Selskabsloven § 115	Selskabsloven § 118	Selskabsloven § 127, stk. 1
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Omstødelse af betalinger fra konkursramt rederi til koncernforbundet managementselskab			17.12.2024
	Sø- og Handelsretten · Konkurskarantæne pålagt direktør i gulvfirma efter ulovlige lån og manglende skattebetaling			31.05.2019
	Sø- og Handelsretten · Karantænesag om groft uforsvarlig forretningsførelse med ulovligt kapitalejerlån og manglende bogføring			10.04.2019
	Landsskatteretten · Beskatning af aktionærlån som udbytte og skattefrihed ved kreditorskifte mellem koncernselskaber			06.12.2023

Erhvervsankenævnet · Afslag på bindende forhåndsbesked om lån til udenlandsk moderselskab kunne ikke påklages 07.02.1994

Cash-pool-ordninger og prisfastsættelse af koncerninterne mellemværender

Cash-pool-ordninger er behandlet udtrykkeligt i de oprindelige forarbejder til § 211, der beskriver dem som »en særlig slags koncernintern økonomisk bistand«. Lovgiver afstod bevidst fra særskilt regulering:

På grund af de meget varierende ordninger vurderes det ikke hensigtsmæssigt at foretage en særlig regulering af cash-pool ordninger, men alene at videreføre Erhvervs- og Selskabsstyrelsens nuværende administrative praksis, hvor styrelsen foretager en konkret vurdering af cash-pool ordninger med henblik på at afgøre, om der er tale om sædvanlige forretningsmæssige disposition, og om selskabets risiko ved at indgå i ordningen forekommer rimelig i forhold til den gevinst, som selskabet samtidig opnår herved.

Forarbejderne fremhæver, at risikoprofilen varierer væsentligt: i nogle ordninger hæfter de enkelte selskaber alene med deres indskud, i andre hæfter deltagerne **solidarisk for nettogælden**. Det er netop den solidariske hæftelse, der gjorde ordningerne til økonomisk bistand efter de dagældende regler. Endelig fastslår forarbejderne, at andelsselskaber med begrænset ansvar og erhvervsdrivende fonde kan deltage sammen med kapitalselskaber, mens »[f]ysiske personer [derimod ikke kan] deltage i en cash-pool ordning med kapitalselskaber«.

Efter ophævelsen af §§ 210-212 er den selskabsretlige hindring bortfaldet, men ledelsens forsvarlighedsvurdering og armslængdeprincippet består. Den mest udførlige danske praksis om prisfastsættelsen findes i [12-0189459](#), hvor et dansk datterselskab havde indgået en cash management-aftale med et koncernselskabs schweiziske filial og skulle placere al overskydende likviditet dér. Landsskatteretten fastslog, at koncerninterne transaktioner skal forrentes på armslængdevilkår efter [ligningslovens § 2, stk. 1](#), og traf to principielle afgørelser om ordningens økonomi:

- For selskabets **nettolån** til koncernbanken blev forrentningen fastsat til basisrente + 1,15 pct., idet samme marginal var godkendt for den modsatte retning.
- For **udlån, der var afdækket af indlån**, var der ikke grundlag for at opkræve marginaler, fordi koncernbanken i tilfælde af selskabets konkurs ville have ubegrænset modregningsadgang, hvilket eliminerede eller i hvert fald stærkt begrænsede risikoen.

Afgørelsen illustrerer det generelle mønster: koncernforbindelsen legitimerer ikke i sig selv vilkårene, men den kan være et faktum, der påvirker den reelle risiko og dermed den korrekte pris. Tilsvarende kræver koncerninterne ydelser en selvstændig civilretlig og skatteretlig kvalifikation – jf. [18-0091358](#) –, hvor et administrationsselskabs fordeling af lønudgifter til koncernselskaberne blev anset for momspligtige arbejdsydelser og ikke en skattefri fællesansættelse, fordi medarbejderne udelukkende var ansat i administrationsselskabet, og koncernen ikke var fællesregistreret. Og i [08-03186](#) blev en del af et koncerninternt tilgodehavende anset for skiftet karakter fra varekredit til pengeudlån, med den følge at fradragsretten for tab bortfaldt.

LOV

[Ligningsloven § 2, stk. 1](#)[Selskabsloven § 127, stk. 1](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Momspligt ved udlån af medarbejdere mod vederlag til koncernforbundne selskaber	09.05.2023
Landsskatteretten · Landsskatteretten - Koncernintern cash pool - Renteindtægter - Armslængde	21.10.2013
Landsskatteretten · Landsskatteretten om fradrag for tab på tilgodehavender mellem koncernforbundne selskaber	17.09.2009

Selvfinansiering på koncernniveau (§ 208) og datterselskabets erhvervelse af moderselskabsaktier (§ 201)

§ 10

To bestemmelser knytter udtrykkeligt en koncernvirkning til kapitalbeskyttelsesreglerne.

Selvfinansieringsloftet. Efter § 206, stk. 1 må et kapitalselskab som udgangspunkt ikke direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet eller i **dets moderselskab**. Undtagelsen i stk. 2 forudsætter generalforsamlingens godkendelse, ledelsesredegørelse, sædvanlige markedsvilkår og kreditvurdering af modtagerkredsen, jf. §§ 207-209. Loftet fastlægges i § 208:

Kapitalselskabets samlede økonomiske bistand til tredjemand efter § 206, stk. 2, må på intet tidspunkt overstige, hvad der er forsvarligt under hensyntagen til selskabets økonomiske stilling. Hvis der er tale om et moderselskab, jf. §§ 6 og 7, må den samlede økonomiske bistand ikke overstige, hvad der er forsvarligt under hensyntagen til koncernens økonomiske stilling. Kapitalselskabet må hertil kun anvende beløb, der kan anvendes til udlodning af udbytte, jf. § 180, stk. 2.

Bestemmelsen indeholder dermed en **dobbelt begrænsning** for moderselskaber: forsvarlighedsvurderingen løftes til koncernniveau, mens beløbsrammen fortsat er de frie reserver i det ydende selskab alene. Konsekvenserne af at overtræde § 206 fremgår af § 215: bistanden skal tilbageføres med rente, og kan tilbagebetaling ikke finde sted, indestår de personer, der har truffet aftale om eller opretholdt dispositionen, for selskabets tab. Efter ophævelsen af §§ 210-212 henviser § 215 alene til § 206 – selvfinansiering er dermed det tilbageværende område med skærpede betingelser, hvilket forarbejderne til ophævelsen udtrykkeligt fremhæver: »der [vil] fortsat være specifikke restriktioner ift. selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v.«

Datterselskabets erhvervelse af moderselskabsaktier. § 201 har en enkel, men vidtrækkende ordlyd: »§§ 196-200 finder tilsvarende anvendelse på et datterselskabs erhvervelse til eje eller pant af kapitalandele i dets moderselskab.« Reglerne om egne kapitalandele – herunder kravet i § 196 om, at kun fuldt indbetalte kapitalandele kan erhverves – gælder dermed uændret, når erhververen er et datterselskab. Formålet er at forhindre, at kapitalbeskyttelsen omgås ved at flytte erhvervelsen ét led ned i koncernen.

At denne gennemslagsvirkning ikke rækker længere end bestemmelsernes ordlyd, illustreres af Erhvervsankenævnets kendelse i 96-86.232. Klageren påberåbte sig netop den daværende parallel i aktieselskabslovens § 48, stk. 6, til støtte for, at et datterselskabs handel med moderselskabets aktier skulle sidestilles med moderselskabets egne handler. Nævnet afviste synspunktet: undtagelsen for en udsteders egne værdipapirer »hjemler [efter sin klare ordlyd] ikke ret for udstederens datterselskab til tilsvarende henvendelser«. Koncernidentifikation gælder altså kun, hvor lovgiver har foreskrevet den.

LOV

Selskabsloven § 196

Selskabsloven § 201

Selskabsloven § 206, stk. 1, 2

Selskabsloven § 208

Selskabsloven § 215

PRAKSIS **Erhvervsankenævnet** · Datterselskab til børsnoteret KA/S krævet godkendt som fondsmæglerselskab 19.03.1997
ved formidling af moderselskabets aktier

Koncernrepræsentation for medarbejdervalgte ledelsesmedlemmer

§ 11 (§ 141, jf. § 140)

Koncerndefinitionen får umiddelbar organisatorisk virkning gennem reglerne om medarbejderrepræsentation. Efter § 140, stk. 1 har medarbejderne i kapitalselskaber, der i de sidste tre år har beskæftiget gennemsnitligt mindst 35 medarbejdere, ret til at vælge et antal medlemmer til det øverste ledelsesorgan svarende til halvdelen af de øvrige ledelsesmedlemmer, dog mindst 2.

§ 141, stk. 1 udvider dette til koncernniveau:

§ 140 finder tilsvarende anvendelse på medarbejderne i et dansk moderselskab, jf. §§ 6 og 7, og dets datterselskaber, som er registrerede i Danmark, samt disses udenlandske filialer, der er beliggende i et EU/EØS-land.

Efter stk. 2 har medarbejderne i moderselskabet ret til at vælge 2 medlemmer, mens det samlede antal medarbejdervalgte medlemmer i moderselskabets øverste ledelsesorgan skal udgøre halvdelen af de øvrige medlemmer, dog mindst 3. Efter stk. 3 kan generalforsamlingen beslutte at inddrage medarbejdere i udenlandske datterselskaber, men med en gulv-garanti for de danske: har koncernen medarbejdere i danske datterselskaber, skal disse altid kunne vælge mindst 1 repræsentant, og udgør de mere end 10 pct. af det samlede antal deltagere, mindst 2. Opnås der ikke flertal på koncernplan, men stemmer flertallet af de danske datterselskaber for koncernrepræsentation, betragtes ordningen som vedtaget af medarbejderne i de danske datterselskaber alene.

De processuelle regler findes i [bekendtgørelsen om medarbejderrepræsentation i aktie- og anpartsselskaber](#). Bekendtgørelsen anvender selskabslovens koncernbegreb uændret, jf. § 4, stk. 1, og sonderer i § 3 mellem selskabsrepræsentation (repræsentation af ét selskabs medarbejdere i selskabets eget øverste ledelsesorgan) og koncernrepræsentation (repræsentation af en koncerns medarbejdere i **moderselskabets** øverste ledelsesorgan). Centrale mekanismer:

- **Initiativretten** ligger hos datterselskabernes medarbejdere, jf. § 26. Krav om afstemning kan fremsættes af et flertal blandt medarbejderne i et eller flere datterselskabers samarbejdsudvalg, af faglige organisationer der repræsenterer mindst 1/10 af samtlige datterselskabers medarbejdere, eller af 1/10 af medarbejderne selv.
- **Antallet** af koncernrepræsentanter svarer til halvdelen af de øvrige medlemmer af moderselskabets øverste ledelsesorgan, dog mindst 3, med afrunding opad, jf. § 11. Har moderselskabets egne medarbejdere udnyttet retten til at vælge 2 selskabsrepræsentanter, nedsættes antallet med 2.
- **Ophør er automatisk.** Efter § 22 ophører en ordning om koncernrepræsentation **umiddelbart**, hvis der ikke længere foreligger en koncern efter bekendtgørelsens § 4, stk. 1. Ophører koncernforbindelsen – f.eks. fordi moderselskabet mister den bestemmende indflydelse – bortfalder koncernrepræsentationen altså uden yderligere skridt.
- **Frivillige ordninger** kan efter § 24 etableres ved enighed i moderselskabets samarbejdsudvalg og godkendelse på moderselskabets generalforsamling; ved etablering af en koncern ved apportindskud af datterselskabsaktier kræves samtykke fra datterselskabernes valgudvalg eller samarbejdsudvalg.

Ordningen har dybe rødder. Udvalgsarbejdet bag [betænkning nr. 1071/1986 om lovgivning om andelsselskaber](#), s. 99 beskriver, hvordan aktieselskabslovens regler om koncernrepræsentation var suppleret

af en særskilt bekendtgørelse, og hvordan koncernforholdet inden for andelsretten kunne bero på omsætningsafhængighed snarere end kapitalandele. [Betænkning nr. 970/1982 om fonde, s. 102](#) redegør parallelt for, at koncernrepræsentationen dengang var begrænset til koncerner baseret på stemmeflertal, men i fondsudkastet blev udvidet, fordi koncerndefinitionen dér var uafhængig af dattervirksomhedens retsform – den samme udvidelse, som selskabsloven af 2009 senere gennemførte generelt.

LOV

Selskabsloven § 140, stk. 1

Selskabsloven § 141, stk. 1-3

§ 12 Ledelsens pligt til at varetage det enkelte selskabs interesse over for koncerninstrukser

Selskabsretten anerkender ikke en koncerninteresse, der kan tilsidesætte det enkelte selskabs interesse. Grundnormen er [§ 127, stk. 1](#):

Medlemmerne af kapitalselskabets ledelse må ikke disponere således, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapitalselskabets bekostning. Medlemmerne af kapitalselskabets ledelse må ikke efterkomme generalforsamlingsbeslutninger eller beslutninger truffet af andre selskabsorganer, hvis beslutningen måtte være ugyldig som stridende mod lovgivningen eller kapitalselskabets vedtægter.

Parallelt gælder på generalforsamlingsniveau [§ 108](#), hvorefter der ikke må træffes beslutning, som åbenbart er egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller selskabets bekostning. [§ 127, stk. 2](#), tilføjer et dokumentationskrav i enekapitalejerforhold: aftaler mellem en enekapitalejer og selskabet er kun gyldige, hvis de affattes på en måde, som senere kan dokumenteres, medmindre der er tale om aftaler på sædvanlige vilkår som led i et løbende mellemværende – en regel med åbenlys relevans for helejede datterselskaber.

Forarbejderne til [§ 211](#) knytter udtrykkeligt an til disse bestemmelser, når de beskriver grænserne for koncernintern bistand:

Det må dog bemærkes, at sådan koncernintern økonomisk bistand ikke må krænke eventuelle minoritetsejeres interesser eller sikkerheden for kreditorerne i det långivende selskab. Der henvises i den forbindelse til de generelle bestemmelser til beskyttelse af minoritetskapitalejere i dette lovforslag, herunder bl.a. forslag til §§ 108 og 127 og de generelle ansvarsregler i det foreslåede kapitel 23.

Praksis viser, at overtrædelse udløser erstatningsansvar. I [BS-5724/2022-HEL](#) blev holdingselskabets eneste aktiv – driftsselskabet – solgt for 1 kr. til et selskab ejet af flertalsanpartshaverne, uden minoritetens viden og i strid med en ejeraftale, der krævede 2/3 flertal. Retten i Helsingør dømte de sagsøgte til at betale erstatning under henvisning til [§ 127](#) og [§ 361](#), idet de sagsøgte ikke havde løftet bevisbyrden for, at salget ikke skete til underpris. Dommen blev stadfæstet af Østre Landsret i [BS-30905/2023-OLR](#), hvor tvisten navnlig angik værdiansættelsen.

Omvendt kan et gyldigt afkald på et koncerninternt krav ikke uden videre anfægtes. I [P-8-14](#) havde en enedirektør og eneanpartshaver frafaldet alle krav – herunder et koncernselskabs krav på ca. 1,9 mio. kr. – som led i et køb af et konkursbos aktiver. Sø- og Handelsretten som skifteret fandt, at afkaldet hverken var ugyldigt eller kunne anfægtes med et omstødelsesargument under en fordringsprøvelsessag.

Hovedreglen er dermed klar: ledelsen i datterselskabet skal foretage en selvstændig vurdering af, om en koncerndisposition er i **dette** selskabs interesse. En instruks fra moderselskabet fritager ikke ledelsen, og en disposition, der overfører værdi fra datterselskabet til koncernen på minoritetens eller kreditorernes bekostning, er ansvarspådragende.

LOV	Selskabsloven § 108	Selskabsloven § 127, stk. 1, 2	Selskabsloven § 361
PRAKSIS	Landsretten · Landsret stadfæster dom om erstatningsansvar ved overdragelse af selskabsandele og fastsættelse af selskabsværdi 25.03.2025 Sø- og Handelsretten · Sag om afkald på krav i konkursbo; fortolkning af aftale; Selskabslovens § 136 og § 108; kompetence ved omstødsessager 16.01.2015 Byretten · Erstatning for salg af datterselskab til underpris i strid med ejerftale 09.06.2023		

Ansvarsgennembrud og identifikation – udgangspunktet og de anerkendte undtagelser

Det selskabsretlige udgangspunkt er, at koncernforbindelsen **ikke** i sig selv begrunder, at moderselskabet hæfter for eller er ansvarligt for datterselskabets dispositioner. Moder- og datterselskab er selvstændige retssubjekter, og hverken [§ 6](#) eller [§ 7](#) indeholder nogen hæftelsesregel. Identifikation kræver derfor et selvstændigt ansvarsgrundlag.

Det klareste udtryk for udgangspunktet i administrativ praksis findes i [Rigsadvokatmeddelelsen om strafansvar for juridiske personer, pkt. 3.1.4](#):

Hvis der begås en overtrædelse i et datterselskab, skal ansvaret som udgangspunkt gøres gældende over for dette selskab og ikke moderselskabet, ligesom ansvar for moderselskabets overtrædelser som udgangspunkt gøres gældende over for dette og ikke datterselskabet.

Meddelelsen opstiller dernæst to undtagelser, der begge kræver noget mere end koncernforbindelsen:

Det bør dog i alle sager af denne karakter overvejes, om der er tale om en koncern, hvor ansvaret for visse aktiviteter er placeret hos datterselskabet, men hvor de reelle beslutninger træffes på koncernniveau, dvs. i moderselskabet, og således har virkning for de aktiviteter, der ligger hos datterselskabet. I sådanne tilfælde rejses tiltalen mod såvel moderselskabet som datterselskabet.

Hvis der ikke kan føres bevis for, at de reelle beslutninger er truffet i moderselskabet, bør det overvejes, om moderselskabet kan anses for medvirkende til datterselskabets overtrædelser ved tilskyndelse, råd eller dåd, jf. straffelovens § 23.

Selvstændigt culpaansvar for moderselskabet. Højesteret tog i [Sag 80/2017](#) stilling til, om et hollandsk moderselskab var erstatningsansvarligt for de sagsomkostninger på over 16 mio. kr., som datterselskabet blev pålagt efter et tabt søgsmål. Højesteret afviste udtrykkeligt, at datterselskabet var et tomt processelskab oprettet for at omgå retsplejelovens regler, og at sagsanlægget i 2007 var uforsvarligt. Vurderingen skiftede fra 2009, hvor driften ophørte, og erstatningskravet blev optrappet til et trecifret millionbeløb:

Højesteret træder, at det fra 2009 var ansvarspådragende for Van der Boom Holding at lade Nethleas videreføre retssagen uden hensyn til Nethleas' manglende evne til at betale sagsomkostninger til modparten, hvis sagen blev tabt.

Afgørende var moderselskabets **kendskab og kontrol**, ikke koncernforbindelsen som sådan:

Efter bevisførelsen, herunder navnlig vidneforklaringerne og finansieringsaftalen af 13. september 2011 samt dokumenterne vedrørende grundlaget for den beløbsmæssige opgørelse af erstatningskravet på 559.078.876 kr., finder Højesteret det godt gjort, at A – og dermed Van der Boom Holding – har haft fuldt kendskab til sagens genstand og forløb og til tabsrisikoen for de danske myndigheder som følge af selskabets manglende evne til at betale sagsomkostninger.

Moderselskabet blev dømt til at betale 10 mio. kr. skønsmæssigt fastsat for perioden 2009-2015.

Konstruktionen er et **selvstændigt culpaansvar** for moderselskabets egen adfærd – ikke hæftelse for datterselskabets forpligtelse.

Identifikation af viden nedad. I [O-4-06](#), [O-5-06](#), [O-7-06](#) formidlede et dansk fondsmæglersekskab et investeringsprodukt, der i realiteten var et pyramidespil drevet af det tyske moderselskab. Moderselskabets eneejer og direktør var samtidig bestyrelsesformand i det danske datterselskab og deltog i alle bestyrelsesmøder. Ingen andre i datterselskabet kendte til svindlen. Sø- og Handelsretten som skifteret tilregnede alligevel datterselskabet hans viden og fandt selskabet erstatningsansvarligt over for investorerne. Retten lagde vægt på omfanget af svindlen, hans dobbeltrolle som både hovedmand og bestyrelsesformand, og at han havde fortiet »endog meget væsentlige oplysninger om det eneste produkt, sagsøgte formidlede«. Identifikationen skete altså gennem **en fysisk person med afgørende indflydelse i begge selskaber** – ikke gennem koncernforbindelsen.

Arbejdsretlig identitet. På det kollektive arbejdsretlige område gælder en særskilt lære om arbejdsretlig identitet. I [2025-463](#) fastslog Arbejdsretten identitet mellem et konkursramt selskab og et nystiftet selskab efter en »omrystning«, med den følge at det nye selskab hæftede for det gamle selskabs manglende lønbetalinger og blev pålagt bod på 175.000 kr.

Processuelt er selskaberne adskilte. At koncernforbindelsen ikke ophæver den processuelle selvstændighed illustreres af [BS-1960/2007-VLR](#), hvor en sagsøger fejlagtigt havde sagsøgt moderselskabet i stedet for driftsselskabet. Berigtigelse blev tilladt efter [retsplejelovens § 349, stk. 2](#), fordi selskabernes fælles ledelse og adresse gjorde identifikationen klar – men netop fordi der **skulle** berigtiges, bekræfter afgørelsen, at det er det rette selskab, der skal sagsøges.

LOV	Retsplejeloven § 349, stk. 2	Selskabsloven § 6	Selskabsloven § 7	Straffeloven § 23
PRAKSIS	Højesteret · Moderselskabs erstatningsansvar for datterselskabs ubetalte sagsomkostninger efter uforsvarlig videreførelse af retssag			19.01.2018
	Landsretten · Stadfæstelse af byrettens tilladelse til berigtigelse af sagsøgtes navn fra moderselskab til datterselskab			10.01.2008
	Sø- og Handelsretten · Sag om erstatningsansvar for fondsmæglersekskab i forbindelse med moderselskabs bedrageri			29.06.2007
	Arbejdsretten · Arbejdsretlig identitet mellem Human Care A/S og Hovedstadens Hjemmehjælp Service ApS – efterbetaling og bod			23.03.2026

Koncernbegrebet i tilstødende regelsæt: konkurrenceret, udbud og skatteret

Den selskabsretlige koncerndefinition står ikke alene. Flere regelsæt opererer med egne kontrolbegreber, og forskellene er retligt betydningsfulde.

Konkurrenceretten: den økonomiske enhed. EU-konkurrenceretten identificerer moder- og datterselskab som én »virksomhed«, når moderselskabet udøver afgørende indflydelse. Konsekvenserne rækker langt:

Afgørelse	Retsspørgsmål	Resultat
C-516/15	Smitter forældelse for datterselskaberne af på moderselskabets bødeansvar?	Nej – moderselskabets ansvar er individuelt, ikke en kaution
C-595/18	Rækker 100 pct. af stemmerne (84-91 pct. af kapitalen)?	Ja – sidestilles med eneeje
C-611/18	Strider formodningen mod uskyldsformodningen?	Nej
C-882/19	Kan ansvaret gå nedad til datterselskabet?	Ja – ved økonomisk enhed og konkret forbindelse til overtrædelsen

Domstolen udtrykte princippet i C-516/15 således:

Derimod er den omstændighed, at visse selskaber ikke længere kan pålægges sanktioner på grund af forældelse, ikke til hinder for, at et andet selskab, der anses for individuelt ansvarligt og solidarisk ansvarligt med disse selskaber for den samme konkurrencebegrænsende adfærd, og med hensyn til hvilket der ikke er indtrådt forældelse, retsforfølges.

Denne læres rækkevidde er dog begrænset til det materielle konkurrenceretlige ansvar. I [C-425/22](#) afviste Domstolen, at et moderselskabs hjemsted udgør værneting for skade lidt af datterselskaberne – begrebet økonomisk enhed »kan ikke vendes til sagsøgers fordel i procesretlig kompetence«. Og i [C-632/22](#) fastslog Domstolen, at et moderselskab ikke gyldigt kan tilsiges ved forkyndelse på datterselskabets adresse i en anden medlemsstat – heller ikke selv om de udgør en økonomisk enhed. Den økonomiske enhed er altså et **ansvarsbegreb**, ikke et selskabsretligt identifikationsbegreb.

Udbudsretten: koncernforbindelse er ikke formåen. En tilbudsgiver kan basere sig på moderselskabets økonomiske formåen, men koncernforbindelsen skaber ingen automatisk hæftelse – der kræves en støtteerklæring, og erklæringens indhold prøves nøje. I [2012-0026373](#) annullerede Klagenævnet en prækvalifikation, fordi moderselskabets støtteerklæring gjaldt, »indtil den blev opsagt skriftligt« – moderselskabet kunne dermed ensidigt trække støtten tilbage. Tilsvarende i [18/03387](#), hvor en søsterselskabserklæring med beløbsloft på 25 mio. kr./år og tidsbegrænsning til ni år mod en potentielt 11-årig kontrakt ikke var tilstrækkelig. I [19/02678](#) var en åbningsbalance fra et nystiftet norsk moderselskab ikke »passende dokumentation« for tre års sund økonomi – dog med kritik af ordregiverens begrundelse. Omvendt fandt nævnet i [23/02451](#), at en ordregiver ikke uden nærmere redegørelse kunne se bort fra en aftale, hvorved et tysk moderselskab ville dække eventuelle tab.

Skatteretten. Selskabsskattelovens § 31 C indeholder en koncerndefinition, hvis kriterier i vidt omfang svarer til selskabslovens § 7 – og hvis praksis derfor er belyst ovenfor – men sambeskatningsreglerne har selvstændige retsvirkninger, herunder pligten til at udpege et administrationsselskab, jf. [SKM2006.105.SR](#), hvor Skatterådet

fastslog, at der hverken i § 31 eller § 31 C var hjemmel til dispensation. Den skatteretlige koncernsambeskatning behandles ikke nærmere her; se i stedet [skattefri-omstrukturering](#).

LOV	KonkurrenceLoven § 6, stk. 1	SelskabsskatteLoven § 31c	UdbudsLoven § 144	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Forkyndelse af stævning mod moderselskab på datterselskabs adresse i kartelsager EU-Domstolen · Karteller og international kompetence: Moderselskabets hjemsted udgør ikke værneting for skade lidt af datterselskaber EU-Domstolen · Civilretligt ansvar for datterselskaber i konkurrenceretlige erstatningssager: Begrebet "økonomisk enhed" i sag C-882/19 (Sumal) EU-Domstolen · Konkurrenceretligt ansvar for moderselskaber: Formodningen om afgørende indflydelse ved 100% stemmerettigheder EU-Domstolen · Pirelli & C. SpA mod Kommissionen: Forældreansvar og formodningen om afgørende indflydelse i kartelsager EU-Domstolen · Kartelansvar: Virkningen af forældelse for datterselskaber på moderselskabets bødeansvar (Akzo Nobel mod Kommissionen) Skatterådet · Sambeskatning og administrationsselskab efter koncernomstrukturering Klagenævnet for Udbud · Afslag på opsættende virkning i sag om krav til nystartet virksomheds økonomiske formåen Klagenævnet for Udbud · Afvisning af tilbud grundet manglende opfyldelse af krav til økonomisk og finansiell formåen Klagenævnet for Udbud · Afvisning af prækvalifikationsansøgning på grund af forbehold i støtteerklæring Klagenævnet for Udbud · Annullering af prækvalifikation på grund af utilstrækkelig støtteerklæring fra moderselskab			11.07.2024 04.07.2024 06.10.2021 27.01.2021 28.10.2020 26.04.2017 01.03.2006 21.03.2023 23.07.2019 20.06.2018 26.07.2012

§ 15 Sammenfatning: koncernens retsvirkninger og dens grænser

Praksis og forarbejder tegner et konsistent billede, der kan sammenfattes i fire hovedlinjer.

1. Koncernstatus afgøres af realiteten. § 6 og § 7 gør faktisk bestemmende indflydelse afgørende. Ejerandele er hverken nødvendige eller tilstrækkelige: et selskab uden kapitalandele kan være moderselskab, hvis det udpeger ledelsesflertallet, og et selskab med stemmemajoritet er det ikke, hvis stemmeretsbegrænsninger fratager det den faktiske indflydelse. Stemmerettighederne – ikke kapitalen – er målestokken, potentielle stemmerettigheder tælles med, og egne og datterselskabers kapitalandele tælles fra. Formodningsreglen ved mere end 50 pct. er en bevisbyrderegel, ikke en materiel definition.

2. Koncernforbindelsen udløser konkrete, lovbestemte virkninger – men kun de lovbestemte. Reglerne om koncernrepræsentation i § 141, datterselskabets erhvervelse af moderselskabsaktier i § 201 og selvfinansieringsloftet på koncernniveau i § 208 hviler alle direkte på §§ 6-7. Uden for de bestemmelser, hvor lovgiver har foreskrevet en koncernvirkning, gælder den ikke – som Erhvervsankenævnet fastslog i 96-86.232, hvor koncernforbindelsen ikke kunne udstrække en undtagelse fra udstederen til datterselskabet.

3. Den koncerninterne bistand er liberaliseret, men ledelsesansvaret er intakt. Efter ophævelsen af §§ 210-212 ved LOV nr 1668 af 30/12/2024 – der også bragte moderselskabsbekendtgørelsen til bortfald – kan et datterselskab yde lån til sit moderselskab uden begrænsninger med hensyn til retsform og hjemsted. Men den fornødne kreditvurdering, forsvarlighedskravet i §§ 115-118 og lovlighedskravet i § 127 består uændret, og selvfinansiering er fortsat underlagt de skærpede betingelser i §§ 206-209 med tilbageførings- og indeståelsespligt efter § 215. Cash-pool-ordninger bedømmes fortsat konkret på, om deltagelsen er en sædvanlig

forretningsmæssig disposition med rimelig risiko i forhold til den opnåede gevinst, og skal prisfastsættes på armslængdevilkår, jf. [12-0189459](#).

4. Identifikation kræver mere end koncernforbindelse. Udgangspunktet – som det er formuleret i [Rigsadvokatmeddelelsen pkt. 3.1.4](#) – er, at ansvaret gøres gældende over for det selskab, hvor forholdet er begået. Undtagelserne kræver et selvstændigt grundlag: at de reelle beslutninger blev truffet i moderselskabet, at moderselskabet medvirkede, at moderselskabet selv handlede ansvarspådragende som i [Sag 80/2017](#), eller at en person med afgørende indflydelse i begge selskaber fortiede væsentlige forhold som i [O-4-06](#), [O-5-06](#), [O-7-06](#). Den EU-konkurrenceretlige lære om økonomisk enhed er et ansvarsbegreb med begrænset rækkevidde og kan hverken flytte værneting, jf. [C-425/22](#), eller erstatte korrekt forkyndelse, jf. [C-632/22](#).

For den praktiske rådgivning betyder det, at koncernstatus skal fastlægges ud fra en samlet vurdering af stemmerettigheder, aftaler, vedtægter, optioner og faktisk generalforsamlingsadfærd – og at koncerntilhørsforholdet hverken skaber hæftelse opad eller nedad uden et selvstændigt retligt grundlag. Se om beslægtede spørgsmål [aktionærkonflikt](#) om minoritetsbeskyttelse og generalforsamlingstvister og [bestyrelsesansvar](#) om den almindelige culpaprøvelse af ledelsesansvar.

LOV	Selskabsloven § 6	Selskabsloven § 7, stk. 1-5	Selskabsloven § 127, stk. 1
	Selskabsloven § 141	Selskabsloven § 201	Selskabsloven § 208
		Selskabsloven § 215	
PRAKSIS	Højesteret · Moderselskabs erstatningsansvar for datterselskabs ubetalte sagsomkostninger efter uforsvarlig videreførelse af retssag		
	19.01.2018		
	EU-Domstolen · Forkyndelse af stævning mod moderselskab på datterselskabs adresse i kartelsager		
	11.07.2024		
	EU-Domstolen · Karteller og international kompetence: Moderselskabets hjemsted udgør ikke værneting for skade lidt af datterselskaber		
	04.07.2024		
	Sø- og Handelsretten · Sag om erstatningsansvar for fondsmæglerselskab i forbindelse med moderselskabs bedrageri		
	29.06.2007		
	Landsskatteretten · Landsskatteretten - Koncernintern cash pool - Renteindtægter - Armslængde		
	21.10.2013		
	Erhvervsankenævnet · Datterselskab til børsnoteret KA/S krævet godkendt som fondsmæglerselskab ved formidling af moderselskabets aktier		
	19.03.1997		

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Selskabsloven § 5	Selskabsloven § 6
Selskabsloven § 7 stk. 1-5	Selskabsloven § 127 stk. 1
Selskabsloven § 141	Selskabsloven § 201
Selskabsloven § 208	

MATERIALE Citerede afgørelser

43 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS	1
19.01.2018	Moderselskabs erstatningsansvar for datterselskabs ubetalte sagsomkostninger efter uforsvarlig videreførelse af retssag
	80-2017

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

7

13.02.2025	Domstolens kompetence i erstatningssager mod moderselskaber og datterselskaber ved overtrædelse af EU's konkurrenceret	C-393/23
11.07.2024	Forkyndelse af stævning mod moderselskab på datterselskabs adresse i kartelsager	C-632/22
04.07.2024	Karteller og international kompetence: Moderselskabets hjemsted udgør ikke værneting for skade lidt af datterselskaber	C-425/22
06.10.2021	Civilretligt ansvar for datterselskaber i konkurrenceretlige erstatningssager: Begrebet "økonomisk enhed" i sag C-882/19 (Sumal)	C-882/19
27.01.2021	Konkurrenceretligt ansvar for moderselskaber: Formodningen om afgørende indflydelse ved 100% stemmerettigheder	C-595/18
28.10.2020	Pirelli & C. SpA mod Kommissionen: Forældreansvar og formodningen om afgørende indflydelse i kartelsager	C-611/18
26.04.2017	Kartelansvar: Virkningen af forældelse for datterselskaber på moderselskabets bødeansvar (Akzo Nobel mod Kommissionen)	C-516/15

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

2

25.03.2025	Landsret stadfæster dom om erstatningsansvar ved overdragelse af selskabsandele og fastsættelse af selskabsværdi	9808-11466
10.01.2008	Stadfæstelse af byrettens tilladelse til berigtigelse af sagsøgtes navn fra moderselskab til datterselskab	6869-8252

SØ- OG HANDELSRETTE · SPECIALRET

5

17.12.2024	Omstødelse af betalinger fra konkursramt rederi til koncernforbundet managementselskab	BS-47520/2021-SHR
31.05.2019	Konkurskarantæne pålagt direktør i gulvfirma efter ulovlige lån og manglende skattebetaling	BS-26071/2018-SHR
10.04.2019	Karantænesag om groft uforsvarlig forretningsførelse med ulovligt kapitalejrlån og manglende bogføring	BS-7129/2018-SHR
16.01.2015	Sag om afkald på krav i konkursbo; fortolkning af aftale; Selskabslovens § 136 og § 108; kompetence ved omstødelssager	P-8-14
29.06.2007	Sag om erstatningsansvar for fondsmæglerselskab i forbindelse med moderselskabs bedrageri	0-4-06, 0-5-06, 0-7-06

ARBEJDSRETTE · SPECIALRET

1

23.03.2026	Arbejdsretlig identitet mellem Human Care A/S og Hovedstadens Hjemmehjælp Service ApS – efterbetaling og bod	2025-463
------------	--	----------

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

2

03.01.2024	Sag om betingelser for sambeskatning mellem Sagsøger A/S og Virksomhed A/S 1 i indkomståret 2010	6270-7513
------------	--	-----------

09.06.2023 Erstatning for salg af datterselskab til underpris i strid med ejeraftale 9799-11455

LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS 4

06.12.2023 Beskatning af aktionærlån som udbytte og skattefrihed ved kreditorskifte mellem koncernselskaber 19-0095359

09.05.2023 Momspligt ved udlån af medarbejdere mod vederlag til koncernforbundne selskaber 18-0091358

21.10.2013 Landsskatteretten - Koncernintern cash pool - Renteindtægter - Armslængde 12-0189459

17.09.2009 Landsskatteretten om fradrag for tab på tilgodehavender mellem koncernforbundne selskaber 08-03186

SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED 5

06.07.2009 Koncernforbindelse ved ret til at udpege bestyrelsesflertal 09-026979

10.06.2009 Koncernforbindelse etableres trods vetoet via udpegningsret 09-026979

22.08.2008 Sambeskatning mellem selskaber trods vetoet i bestyrelsen 08-119971

30.04.2007 Afgørelse om koncernforbindelse og obligatorisk sambeskatning 07-071622

01.03.2006 Sambeskatning og administrationsselskab efter koncernomstrukturering 06-008122

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 11

24.04.2025 Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk 24/12224

04.02.2025 Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse 24/05244

15.01.2025 Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse 24-03843

09.02.2023 Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering 22/14119

22.12.2021 Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på administrativ udslettelse af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse 20/06494

17.07.2019 Erhvervsankenævnet stadfæster afslag på fratrædelse af registreret ledelse i K/S under ejerskabsstrid 18/03466

19.03.1997 Datterselskab til børsnoteret K A/S krævet godkendt som fondsmæglerselskab ved formidling af moderselskabets aktier 96-86.232

03.12.1996 Kommanditselskab med helejet komplementar: Erhvervsankenævnet tillader registrering af K K/S trods moderselskabs ejerskab af komplementar 95-41.904

29.04.1996 Afslag på omlægning af regnskabsår for datterselskab på grund af væsentlig økonomisk betydning 95-58.197

23.10.1995 Nægtet samtykke til vedtægtsændring i K Fond: Bestemmende indflydelse og forbud mod anden virksomhed for forsikringsselskaber 6611-0050

07.02.1994 Afslag på bindende forhåndsbesked om lån til udenlandsk moderselskab kunne ikke påklages 92-70.286

KLAGENÆVNET FOR UDBUD · NÆVN / KLAGEINSTANS 4

21.03.2023 Afslag på opsættende virkning i sag om krav til nystartet virksomheds økonomiske formåen 23/02451

23.07.2019 Afvisning af tilbud grundet manglende opfyldelse af krav til økonomisk og finansiell formåen 19/02678

20.06.2018 Afvisning af prækvalifikationsansøgning på grund af forbehold i støtteerklæring 18/03387

26.07.2012 Annullering af prækvalifikation på grund af utilstrækkelig støtteerklæring fra moderselskab 2012-0026373

KONKURRENCERÅDET · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

24.11.2004 Ulovlig priskoordinering mellem joint venture-selskab og moderselskab: Wewers Belægningssten og Ikast Betonvarefabrik påbudt at ophøre samordnet praksis 3/1120-0289-0072/-MM/SEK

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Lovgivning om andelsselskaber – Betænkning nr. 1071

nr. 1071 · 1986 · Industriministeriet

Betænkning om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning (Betænkning nr. 540)

nr. 540 · 1969 · Handelsministeriet

Betænkning om fonde (Betænkning nr. 970, 1982)

nr. 970 · 1982 · Justitsministeriet